

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 1T/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010570
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6419010570.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, samosudcom JUDr. Andrejom Matušovicom, v trestnej veci proti obžalovanému C. P. pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 161/2018 Z. z. (ďalej len „Trestného zákona“), na hlavnom pojednávaní konanom v Žiari nad Hronom dňa 04.04.2022, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

C. P., L. XX.XX.XXXX E. Ž.W. L. Y., P. J. I. B. XX, XXX XXI. B., M. Ž. L. Y.,

je vinný, že

dňa 25.08.2018 v čase o 23.20 h viedol osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo 147 s evidenčným číslom X. XXX Q. za stavu 1,39 až 1,52 g/kg alkoholu v krvi v obci Janova Lehota tým spôsobom, že pri dome číslo 225 pravou bočnou stranou vozidla narazil do zadnej časti tam odstaveného nákladného motorového vozidla značky Iveco Daily s evidenčným číslom X. XXX V., pričom spolujazdec C. E., L. XX.XX.XXXX utrpel zranenia - subdurálne krvácanie, opuch mozgu, zlomeninu spodiny lebečnej, lebkovej klenby, vnútromozgové krvácanie do hemisféry, následkom ktorých sa dostal do bdelej kómy a dňa 22.11.2018 v čase o 22.10 h počas hospitalizácie v nemocnici v Banskej Štiavnici zomrel, pričom zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo vyplýva, že smrť nastala v príčinnej súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel pri dopravnej nehode,

t e d a

- ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť,

č í m s p á c h a l

- prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona,

a o d s u d z u j e s a

podľa § 149 odsek 4 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l/ Trestného zákona, § 39 odsek 4 Trestného zákona per analogiam, na trest odňatia slobody v trvaní 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona, súd obžalovanému ustanovuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno f/ Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej J. D., L. XX.XX.XXXX E. J. Š., P. J. T. XXX, XXX XX T., M. Ž.W. L. Y..

Podľa § 51 odsek 4 písmeno h/ Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 /šesť/ rokov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej J. D., L. XX.XX.XXXX E. J. Š., P. J. T. XXX, XXX XX T., M. Ž. L. Y. vo výške 958,41 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, súd poškodenú J. D., L. XX.XX.XXXX E. J. Š., P. J. T. XXX, XXX XX T., M. Ž. L. Y. so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Podkladom pre hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného C. P. bola obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podaná na Okresný súd Žiar nad Hronom dňa 25.10.2019 pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení podľa § 257 odsek 1, odsek 2 a odsek 4 Trestného poriadku obžalovaný v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a vo vzťahu k žalovanému skutku zisťoval, či obžalovaný:

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal „áno“,
d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal „áno“,

f/ rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal „áno“,
g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal „áno“,

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal „áno“.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na základe jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 odsek 3 písmeno c/, d), f/, g/ a h/ Trestného poriadku, po predchádzajúcom zistení stanoviska prokurátora a poškodenej vyhlásenie obžalovaného s poukazom na § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd konanie obžalovaného po právnej stránke posúdil ako prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, keď obžalovaný ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť.

Súd vykonal dokazovanie v súvislosti s výrokom o treste, a to predovšetkým prečítaním listinných dôkazov. Z ich obsahu mal za preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, avšak vo všetkých prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z lustrácie STA a databázy súdov

vyplývalo, že v súčasnosti sa proti obžalovanému nevedie iné trestné konanie. V registri priestupkov má obžalovaný evidovaný jeden záznam a z karty vodiča vyplývalo, že obžalovaný bol jedenkrát priestupkovo stíhaný v rokoch 2006 a jedenkrát mu bol uložený trest zákazu činnosti v roku 2011. Odvtedy nemá vo vyššie spomenutých registroch žiadne negatívne záznamy. Obžalovaný je prihlásený na trvalý pobyt na adrese v obci I. B., avšak v súčasnosti býva v obci T. so svojou družkou a dvomi deťmi. Z miesta trvalého bydliska má pozitívne hodnotenie a taktiež zo zamestnania mu nie je nič vytýkané. Obžalovaný taktiež do spisu doložil aj potvrdenie od triednej učiteľky syna K., kde je uvedené, že syn K. je bezproblémový žiak, ktorý k práci pristupuje zodpovedne a komunikácia s rodičmi je na veľmi dobrej úrovni.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, súd v intenciách § 34 Trestného zákona v spojení s § 38 Trestného zákona vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, ako aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona). V rámci svojej záverečnej reči sa dokonca z vlastnej iniciatívy osobne ospravedlnil poškodenej J. D.. Nepriťažovalo mu nič. Základná trestná sadzba uvedená v § 149 odsek 4 Trestného zákona predstavuje výmeru od 4 do 10 rokov. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci život ako i život po spáchaní trestného činu až ku dňu konania hlavného pojednávania, prevahu poľahčujúcich okolností i vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 39 odsek 4 Trestného zákona s použitím prípustnej analógie v prospech páchatel'a (s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016), ktoré umožňuje uložiť páchatel'ovi trestného činu trest odňatia slobody znížený o jedno tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. A teda po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov vo svojom súhrne súd dospel k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné vplývať trestom spojeným s odňatím slobody, pričom za primeraný výchovný trest súd považoval trest odňatia slobody pod dolnou hranicou zákonnej trestnej sadzby v trvaní 3 /troch/ rokov s podmieneným odkladom a ustanovením skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 5 /päť/ rokov s povinnosťou spočívajúcou v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej J. D. a s povinnosťou spočívajúcou v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Podľa presvedčenia súdu je namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Súd pritom ešte dodáva, že obžalovaný v úvode hlavného pojednávania vyjadril záujem konať o dohode o vine a treste, ktorý však zo strany dozorujúceho prokurátora nebol akceptovaný. Naproti tomu, keďže obžalovaný sa dopustil nedbanlivostnej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, súd mu uložil aj trest zákazu činnosti, a to v hornej polovici zákonnej sadzby v trvaní 6 /šesť/ rokov. Takto uložený trest podľa presvedčenia súdu zodpovedá zásadám individuálnej aj generálnej prevencie. Súd tak prihliadol aj na funkciu trestu, ktorou je výlučný postih páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

K uplatnenému nároku na náhradu škody poškodená J. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nárok na náhradu škody si uplatňuje tak ako to uviedla vo svojom liste /č. l. 35 spisu/ v prípravnom konaní titulom bolestného, nákladov spojených s liečbou, dopravou a citovou ujmom v celkovej výške 15.000,- eur. Avšak zo spisu vyplývalo, že poškodená riadne vyčíslila iba náklady spojené s pohrebom a s cestovnými výdavkami /č. l. 36/ a teda súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku priznal poškodenej náhradu škody vo výške 958,41 eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody súd s poukazom na § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal poškodenú J. D. na civilný proces, keďže pre rozhodnutie súdu o povinnosti na náhradu škody by v uvedenom rozsahu muselo byť vykonané ďalšie dokazovanie, ktoré by podľa presvedčenia súdu presiahlo potrebu trestného stíhania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 1 T 89/2019. Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.